

שרון

החרות עצמה. מלאך הברית עם י ארירור — שתמיד נחשב בעיני לנאמן ארץ־ישראל השלמה — ומ השיקוצים שלו נגד יצחק שמיר וז מילוא.

בדרכו בקודש אין מגן יודע פשו הוא איש בעל שם של אלים וברוטז ועל התנהגותו הפרועה בישי מועצת עיריית קיריית־גת מספ אגרות, הנשמעות כאילו נלי מסירטי־פועלה זולים במיוחד. מנהיג מיפלגתו, שמיר, אמר ש גמר את הקאריירה. ותיאר, נכוו ג (המשך בעמוד 1)

לוי הוא המדליין מס' 1

ישיבת סיעת הליכוד ב־14 באוקטובר 82 נערכה על רקע מרשת צברה ושאתילא. והתסיסה ברחוב נגד שרון. בישיבה זאת מרץ הרוב הגדול בין דויד מגן ובין דויד לוי. מגן נטר ללוי, מכיוון שהשר הבכיר, קיבל בצורה קשה את בחירתו של מגן לכנסת ה־10. זאת אחרי שעודד את מגן, ראש עיריית קיריית־גת ראה בהתנהגות זאת של לוי משום „צביעות“. מגן האשים את לוי בהתקפה ארסית על שרון ובתרומה לחוסר הגיבוי לשר־הביטחון. מנחם בגין האזין לדיאלוג בנחת־רוח. בתקופה זאת עדיין חשש מלוי, יותר מאשר משרון.

להלן קטע מהדברים:

לגן (למיכה רייסר, איש לוי וראש מחלקת־האירגון בחרות): „אתה מוכן לארגן אסיפת־עם מטעם חרות לתמוך בשרון. ושהנואם הראשי יהיה דויד לוי?“

דויד לוי (צועק): „עד עכשיו שתקתי. כבד את רצוני לשתוק. מגן (ללוי): „אל תרים את קולך כשאתה מדבר אתי!“ לוי: „מה אתה מטיף לי? אל תטיף!“

לגן: „אני מזיהר אותך. תוריד את קולך. אצק יותר חזק ממך. אתה המדליין מס' 1 של הממשלה. מתי היית בפעם האחרונה במשרד השיכון?“

לוי (צועק): „לוי (ללוי): „לא הייתי ולא אהיה.“

לגן: „לא הזמנתי אותך ולא אזמין אותך לקיריית־גת. הרי החלטת לעסיק רק במדיניות גבוהה. אתה פוגע במתכוון בשר־הביטחון שלנו.“

מאוחר יותר הוקיע מגן את „המיעוט הצעקני“ של לוי במרכז חרות. רומז רמזים עבים על אי־שירותו של לוי בצבא־ל. לוי, עבורו, היה איש הניחן ב־רדידות אידיאולוגית.“

דוד מגן (משמאל) הוא הסמן הימני של חרות. הוא חוד־החנית נגד שמיר וחבורתו, הוא

פולחן־האישיות שבה הוא רק לצריכת הרחוב הפוליטי של חרות. מגן עצמו יודע היטב עם מי יש לו עסק. עיניו הנועזות תמיד מחפשות סימנים של חולשה ושל כניעה ככל אדם. הוא לא היסס מלגנות את שרון כשפה חריפה, כשזה, כשר־הביטחון, הפגין „להיטות יתרה“ בפינוי הכל ימית. מגן התנגד נמרצות להסכמי קמפ־דייוויד. הוא גורס שאין לכרות הסכמי שלום עם מדינות ערב, עד שהן התפכנה לרמוקרטיות. נוסח ישראל.“

גם פיצת־הזמן של הממשלה הזאת. כולם, וגם מגן עצמו, יודעים זאת היטב. הוא פשוט יכול להרשות לעצמו לומר הכל בגלוי, ולאפשר לשרים הפופוליסטיים להסתתר מאחורי גבו הרחב, אפילו להסתייג ממנו כשצריך.

אודינל הברית

שואפי־שילטון כמו לוי ושרון מהווה מגן תמנת־אלוהים. האיש הצעיר (39) הוא אידיאליסט. נושא ה־

ל פני שבוע התאספה חבורה עלי־זה בבית־קפה קטן ליד מצודת־זאב ברחוב המלך ג'ורג', תל־אביב. התגינה היתה מאופקת משהו. לפני שעות אחדות הצליחו אנשי רוידי לוי ואריאל שרון בסיעת חרות בכנסת להגיע לפשרה. שתמנע מיצחק שמיר למנות ראשי ועדות וסגני־שרים כאוות נפשו.

כתבים שעקבו מקרוב אחר הנעשה הכינוו בסגן ראש־הממשלה ושר־הבינוי־השיכון, דויד לוי, מסתורר

האגרון של

מגן עם שרון גשר חי בין שני שרים

התנאים של מגן לשלום פירושים, כמוכנ, מלחמה ניצחית. הוא איננו חושש מהשלכה הזאת. רביסרן ה־ מילואים, שפיקד על פלוגת סירת־שיריון במלחמת־ההתשה, עדיין שש אלי קרב. דויד מגן, יותר מכל חבריו, (משככת דור ההמשך של תנועת החרות בעיריית הפיתוח), מבין שהדרך לשילטון, ולגיוס תמיכת בני עדות־המזרח, עוברת בנתיב הלאומנות הקיצונית. המסר החברתי שלו כפוף אליה, ורתום לשירותה. בעיני רבים מהווה מגן, ולא יריביו הסימפאטיים משה קצב ומאיר שיטרית, את איש־העתיד של חרות. דויד לוי, לפחות, מבין זאת היטב. מקורביו מספרים, שהוא פוחד מ"כ מגן, פחד־מוגת".

לפיד של הלאומנות הקיצונית בחרות. השאפתנות האישית שלו, שאיננה מבוטלת, מותנית כהגשמת היעדים הפוליטיים של ארץ־ישראל השלמה. אין כל ספק שהוא יתמוך, בכל מיקרה, בכל אישיות מרכזית שתניקוט עמדות קיצוניות, יתקוף, בברוטאליות האופ־יינית לו, את כל מי שנראה בעיניו כפשרן.

אחרי שקיעת האל האמיתי, מנחם בגין, אין לו, למגן, אלילים כלשהם. אפילו לא אריאל שרון. התמיכה שלו בשרון היא פוליטית, וההיבט של

כלבכיות אמיתית עם ראש עיריית קיריית־גת, ח"כ רוידי מגן. גם הספקנים שבהם הבינו, שהברית בין שני היריבים, שרון ולוי, היא עתה בעיצומה. מגן נחשב כיד ימינו של שרון בסיעת חרות בכנסת. כל מילה או מחווה שלו, מיוחסות מייד לשרון. האיש גבה־הקומה וזועם־הפנים, הפך בחודשים האחרונים לחוד־החנית נגד שמיר וחבורתו. בכך הוא משרת ישירות את שרון, ובאורח עקיף גם את לוי. מגן הפך גשר חי בין שני השרים הבכירים בממשלת שימעון פרס, שהם

אבו בנאת

דוד מגן (מונסונג) נולד לפני 39 שנים במארוקו. גדל במעברת תלפיות ובשכונת בקעה בירושלים. הגיע לתנועת החרות, כמו נערים ירושלמיים רבים, דרך קבוצת הכדורגל של בית־ר ירושלים. מגן למד דווקא בבית־החינוך התיכון, שהיה שייך אז לזרם העובדים. את בית־הספר ניהלו אנשי תנועת העבודה, סוציאליסטים בעלי הכרה כמו ה"ד שאל ברקלי והד"ר שימשון קירשנבום. על בוגרי בית־הספר נמנים הח"כים יוסי שריד ועוזי ברעם.

מגן שירת ביחידת סירת־שיריון. היה קצין מצטיין ואמץ. ב־1972 הגיע עם אשתו לקיריית־גת, החל בפעילות מוניציפאלית, ובשנת 1976 כבר נבחר למישרת ראש־העירייה. אחרי הפיכת־חצר שיום, מכהן בכנסת מאז 1981.

מגן המאמין בתיקון פערים על־ידי העדפת יהודים מיוזרחיים השווים בכישוריהם לאשכנזים, סבור שכל תיקון חברתי חייב להיות כפוף לשיקולים לאומיים. הוא קרוב מאוד להשקפת־עולם פאשיסטית, אולי יותר מכל חבר־כנסת. מלבד מאיר כהנא.

מגן למד שנה אחת באוניברסיטה, ויש לו שלוש בנות בגילם 8, 10, 12.

מגן מטיב לקרוא את המפה בחברה הישראלית, ומבין היטב